

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

بدين يوم وبر زنده يك تن مبار
از آن به که کشور به نشمن دهيم

چو کشور نباشد تن من مبار
همه سر به سرتون به کشنن دهيم

www.afgazad.com

Literary-Cultural

afgazad@gmail.com

ابسي - فرهنگي

ال حاج خليل الله ناظم باخترى
همبورگ - جرمنى
تنظيم و ویرایش: AA-AA

در عرصه گيتى

از سردی شب‌های زمستان گله دارد
بيچاره که ناخورده لبِ نان گله دارد
آواره و سرگشته و حیران گله دارد
درمانده و وامانده و پنهان گله دارد
از گشتن و ناگشتن انسان گله دارد
افغان شده چون قاتل افغان گله دارد
از گفته و ناگفته پشيمان گله دارد
انسان چه گناه کرده، که انسان گله دارد
گاهی به سر پُسته و پلوان گله دارد
در کوچه و پس کوچه و دلالن گله دارد
همسايه ز همسايه و طفلان گله دارد
شب تابه سحر از غمِ هجران گله دارد
هر کس به طريق غم خود زان گله دارد
از مذهب و لامذهب و ايمان گله دارد

هر کس، که درین شام غرييان گله دارد
بر يادِ مسافر شدم اندر شبِ ديجور
هر شبِ ز فراقِ وطن و مشکل هجران
ويرانگر آن کابلِ بيچاره گجاشد
قاتلِ چه بلا بوده، که در عرصه گيتى
خود مى‌کشد و خود به سرِ کشته به افغان
گفتيم و نگفتيم و بگوئيم و نگوئيم
يك نكته هميگويم و آن نكته همين است
گاهی به سرِ چشمِ و گاهی به لبِ جوى
فرصنت چو ميسر نشود بر سرِ بازار
گاهی به لبِ ارسى و گاهی به لبِ بام
از عاشقِ آشفته چه خواهی چه نخواهی
دنيا، که همه جايگهِ گله گذاري است
شيطان، که فساد افگن هر آدميزاد است

{نظم}، که سرِ شانه بیگانه شده بار

از چرخِ فرومایه دوران گله دارد